

Dobrosława Świerczyńska

"Komedia dell'arte w Warszawie XVIII wieku i jej wpływ na rozwój sceny narodowej", Mieczysław Klimowicz, "Pamiętnik Literacki", z. 2 (1974) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 18/1 (55), 231

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(II) KLIMOWICZ Mieczysław: Komedie dell'arte w Warszawie XVIII wieku i jej wpływ na rozwój sceny narodowej. "Pamiętnik Literacki" 1974 z. 2 s. 79-92.

Charakterystyka - na podstawie odnalezionych argumentów sztuk oraz innych materiałów archiwalnych - zespołów aktor-
skich i repertuaru komedii dell'arte w Warszawie za panowania
Augusta III Sasa. Autor omówił formę komedii i typy argumen-
tów sprzed reformy Goldoniego oraz pojawiające się w końcu
lat 40-ych XVIII w. utwory pisane (Goldoni, Casanova, Canza-
chi, Focher, D'Arbes). Druga część artykułu zawiera analizę
elementów komedii dell'arte oraz włoskiej opery komicznej w
twórczości Bohomolca, Lipskiego, Bogusławskiego, Zabłockiego.

BP/55/43

D.Ś.

(II) KŁAK Tadeusz: Kobiety i konie. "Teksty" 1974 nr 2 s.
77-85.

Temat miłosny - taką roboczą hipotezę przyjmuje autor
szkicu - ujmowany może być w poezji dwójako: w kategoriach
"ciała" albo w kategoriach "duszy". "Awangarda mówiła o miło-
ści językiem konkretnym"; futuryści wysuwali na plan pierwszy
biologiczny aspekt aktu miłosnego i podkreślali naturalisty-
czny charakter zjawisk erotycznych. W poezji Peipera reguły
ekwiwalentyzacji uczuć tworzą erotyki łączące "wstrzemięźli-
wość językową i dużą śmiałość obrazowania". Czuchnowski "pro-
wokacyjnie eksponuje najmniej powabną stronę sfery erotycznej":
fizjologiczny wymiar miłości. Tę tendencję, zarysowaną
silnie w "Trudnym życiorysie", oceniać trzeba jako swoiste
przedłużenie światopoglądowego radykalizmu poety: nonkonfor-
mizm obyczajowy splatał się tutaj z postawą buntu wobec okre-
ślonej rzeczywistości społecznej.

BP/55/44

K.Z.